

Folkethinget havde et selvstændigt Standpunkt at hævde og til en vis begrændset Grad at bringe til Gjennemførelse i sine Forslag. Naar det ærede Medlem nu foreslaar at udelade en Række af disse Vædringsforslag — jeg tror, han nævnte 22 — saa er det en Selvfølge, at ikke alle disse Forslag have samme Betydning; en stor Række af Vædringsforslagene angaar en Post, jeg ikke tidligere har omtalt, fordi jeg ventede den omtalt af det ærede Medlem. Det er den Post, hvis Hovedposition hedder Galanterivarer, hvortil en Række andre Positioner slutte sig; angaaende denne Post har der under tidligere Forhandlinger fundet et Kompromis Sted mellem Regjeringen og Folkethinget, idet Regjeringen vilde have disse Positioner nedsatte til en Told af 12 Sk. eller 25 Ore, medens Folkethinget ikke fandt Anledning til en Nedsættelse af den nuværende Told, 1 Mrk. eller 33 Ore; man enedes da om 30 Ore, hvilket anbefales ogsaa af reelle Grunde, idet der mellem de Artikler, som henhøre under alle disse Positioner, og som det ialtsald er fundet noget vanskeligt at skjelne fra hinanden, findes en Mængde overordentlig simple og billige Sager af Træ, Papirmasse og deslige, for hvilke en Told af 30 à 33 Ore allerede er overordentlig høj, og som i og for sig ikke kunne betragtes som Luxusartikler, men blive til Luxusartikler ved den høie Told; men det er jo ikke Hensigten med Told at gjøre Artikler til Luxusartikler, som ikke ere det. Der er en anden Artikel, for hvilken den samme Bemærkning kan finde Anvendelse; vi have stillet Forslag om at dele Positionen i Spisevarer og hermetisk luttede Spisevarer. Der findes mellem de Artikler, som hidtil have været henhørte under denne Position, en Række almindelige Fødemidler, som i og for sig ingenlunde ere Luxusartikler, men egne sig fuldstændig til at være almindelige Fødemidler og til dels vilde være billigere end mange tilsvarende, men som paa Grund af den høie Told blive Luxusartikler, idet Frijsen derpaa omtrent bliver fordoblet, saa at ingen Andre end Velhavende kunne kjøbe dem. Man har nu søgt at gjøre en Adskillelse, maaste en lignende Adskillelse kunde gjøres for Galanterivarer. Vi have, som sagt, her forjagt at gjøre en Adskillelse, men den er ikke udtømmende — thi ingen Adskillelse i to Afdelinger kan være udtømmende, naar der er Tale om en Række Artikler — men vi have dog vist i Hovedsagen truffet det Rette, idet de animalske Spisevarer, som ere uden anden Tilberedning eller Tilfætning end fornødent til Stoffets Bevaring, sædvanlig kunne betragtes som almindelige Fødemidler, medens andre Stoffer, der ere tilfattede med

Sukker og deslige, væsentlig maa henregnes til Luxusartikler. Det er første Gang, at et Forslag af denne Natur er fremkommet, og jeg tvivler derfor ikke om, at det ved senere Prøvelse vil kunne modtage Forbedringer i sin Redaktion og i sine Enkeltheder; men jeg beder om, at det maa blive modtaget som et Forslag, der i sin Grundtanke træffer det Rette. Den ærede Rigsdagsmand fra Middelfart (Monrad) gjorde den Bemærkning til os, at Skibsbygningen efter vort Forslag vilde komme til at lavne al Beskyttelse. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem nøiagtigt har læst de Forslag, som ere stillede om Toldfrihed for Skibe, thi ellers vilde han der have fundet en Række Bestemmelser, som ere knyttede dertil, og hvorefter netop Skibsbygningen vil faae al fornøden Beskyttelse, idet Toldbestyrelsen kan tilstaa Toldgodtgjørelse for samtlige de Artikler, som anvendes til Skibsbygningen eller Skibes Udbebring, ikke blot for dem, som anvendes direkte, men ogsaa for dem, som anvendes indirekte dertil, nemlig for saadanne udenlandske og fortolde Artikler, som anvendes til indenlandske Gjenstande, der atter anvendes til Skibe. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at Skibsbygningen ikke bør undrages den Beskyttelse, som den hidtil har havt, men den faar ogsaa ligejaa megen Beskyttelse, som den hidtil har havt. Hvad dernæst angaar Ost, som det ærede Medlem ogsaa nævnte, da pleier man jo ikke at anføre det Argument for Ostetoldens Bevarelse, at den skulde bevares for at beskytte den indenlandske Ostefabrikation. Det er ialtsald ikke det Argument, som vi gjentagne Gange have hørt fra Regjeringens Side. Fra Regjeringens Side have vi hørt det Argument, at Hensigten skulde være den at beskytte Luxusoste, men her i Danmark tror jeg ikke, at Luxusoste er en Industri, som spiller en saadan Rolle, at den kan have Krav paa Beskyttelse. — Jeg skal forøvrigt ikke komme dybere ind paa dette saa ofte debatterede Spørgsmaal, men kun minde om, at de 3 Finantsministre, vi havde i 1871, 72 og 73, alle i deres Lovforslag have foreslaet Ostetoldens Ophævelse, og at Folkethinget uden Indsigelse fra nogen Side dengang sluttede sig dertil.

Jor at fortsætte min Omtale af Enkelthederne skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Kalborg Amts Iste Valgkreds (Suel). Han har jo allerede selv taget den Bemærkning tilbage, som han gjorde angaaende Beskyttelsen for Klædningsstykker, og som jo ogsaa berøede paa en fuldstændig Seiltagelse, men siden han har nævnet dette Punkt, skal jeg minde om, hvorledes Stillingen med Hensyn til denne Sag har været tidligere. Det har